

[Arbejdsministeren]

ne skabe vanskeligheder. Det er meget vigtigere, at man interesserer sig for at få kvinderne med mere positivt og ikke blot af hensyn til en 40 pct.s grænse.

Så selv om vi – og sådan er det jo tit med SFs forslag – må anerkende den gode vilje, må vi desværre til min personlige sorg også på dette område konstatere, at selv om der er gode ting i SFs forslag og noget, vi også vil arbejde videre med, kan vi ikke tiltræde de to forslag som helhed.

Inge Fischer Møller (S):

De to forslag er som nævnt en genfremstættelse, og begge vedrører kvindens situation på arbejdsmarkedet. Jeg vil godt her indskyde en personlig bemærkning, der går på, at jeg ikke er ked af, at forholdene igen bringes op til debat her i Folketinget.

Beslutningsforslag nr. B 40 indeholder ønske om at skabe ligestilling mellem mænd og kvinder på vore offentlige arbejdspladser. Jeg er enig med arbejdsministeren i, at det er klart, at det offentlige må gå foran i bestræbelserne på at skabe ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet. Der er nok heller ingen tvivl om, at vi vil få et langt bedre arbejdsklima, når der opnås en mere ligelig fordeling af arbejdsstyrken mellem kvinder og mænd.

Jeg vil også gerne understrege, at jeg er helt enig i, som det blev fremhævet i statsministerens åbningstale, at der bør føres en politik, der virkelig kan gøre noget for kvinderne. Jeg ved, at arbejdsministeren i øjeblikket arbejder på at udmønte målsætningen i konkrete forslag, og det har arbejdsministeren også selv uddybet her, i hvert fald i et vist omfang. Jeg har dog forståelse for, at en sådan politik kræver et meget grundigt forberedelsesarbejde, og at ministeren derfor ikke på nuværende tidspunkt i detaljer kan redegøre for resultaterne af dette arbejde.

Men når det er sagt, vil jeg også godt understrege, at der ikke bør trækkes for store vekslers på kvindernes tålmodighed. Jeg vil derfor bede ministeren om eventuelt i arbejdsmarkedsudvalget, så snart det overhovedet er muligt, at fremlægge regeringens intentioner i en mere konkret form, og jeg håber, ministeren har hørt dette. Jeg tror ikke, jeg kan sige det klarere.

Jeg hæftede mig ved, at ministeren sagde, at det foreliggende forslag vil indgå i de kommende drøftelser med det rådgivende udvalg og ligestillingsrådet. Det synes jeg er en god idé, bl. a. fordi vi gennem dagspressen er blevet gjort bekendt med, at ligestillingsrådet kræver, at der bliver gjort noget for kvindens situation på arbejdsmarkedet.

Der er bl. a. krævet en undersøgelse af omfanget af særligt beskæftigelsesarbejde for kvinderne. Undersøgelsen skal danne baggrund for initiativer til foranstaltninger, der kan rette op på den store kønsforskel, og heldigt er det, at arbejdsministeren allerede er begyndt at arbejde med denne problematik.

Beslutningsforslag nr. B 41 sigter mod, at man forlods afsætter 40 pct. af de midler, der er afsat til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, til kvinderne. Jeg tror, det er farligt at lægge sig fast på en bestemt procent. Der er store forskelle fra sted til sted. Desuden viser det sig ofte i praksis, at minimumsgrænser kommer til at udmønte sig i maksimumsgrænser. Det er noget, jeg synes man må have i bagehovedet. Men personlig er jeg enig i, at det ville være godt, hvis vi havde mulighed for at styre anvendelsen af midlerne noget bedre.

I marts måned i år sagde jeg, at jeg var enig med arbejdsministeren i, at den rigtige måde at løse problemerne på ikke var gennem en folketingsbeslutning. Jeg har fortsat samme opfattelse.

Jeg har tidligere også udtrykt, at jeg er af den opfattelse, at vi kun klarer beskæftigelsessituationen gennem utraditionelle metoder, og det kan være, at vi nu i arbejdsmarkedsudvalget kunne begynde at finde på ideer, der kunne undersøges nærmere, og som måske også kunne inspirere arbejdsministeren. Vi må erkende, at det også er udvalgets ansvar.

Til slut vil jeg godt endnu en gang sige, at socialdemokratiet ikke kan medvirke til gennemførelse af beslutningsforslagene, men vi medvirker meget gerne positivt til en nærmere undersøgelse af hele problemstillingen. Det kan kun være i alles interesse.

Blæsbjerg (FP):

Som før nævnt er det ikke første gang, vi har forslagene B 40 og B 41 til behandling.